

КРЕЗ царят на ледите попитал Солон дали познава някой човек по-частлив от него. Да , отвърнал Солон: атинянинът Теллус. Той живя като благонравен човек, остави деца почитани от всички, живя без никаква нужда и умря славно за отечеството си. Крез се ядосал и пак задал въпроса: си. Солон отговори: О царю на ледите! Ние зряците получихме от Бога всичко нещо в средната му мисъл. Така и мъдростта ни. Тя не ни позволява да се възгоричваме от оските блага, нито да завидваме на чуждите, които времето може да разруши. Няма човек комуто бъдещето да не носи хиляди непредвидени неща. Ние считаме частлив само този, който до края на живота си запази едно постоянно благополучие. Но човек който още живее и е изложен на опасностите на живота, той е още неизмерен в щастие си. Крез се натъкнал но не се поправил. Солон си отишъл. Като чул думите на Крез: "Солон, или никога човек не трябва да се доближава до царете, или да им казва само приятни неща. А Солон отвърнал: " Кажи по-добре, че или не трябва да се приближава или да им каже само полезни неща" Но когато по-късно Крез победен от персийския Кир и осъден да бъде жив изгорен, с вързани ръце се качвал на гадата, в присъствието на Кир и др. знатни персийци застанал и три пъти силно извикал " О, Солоне!" Смели, Кир пратил да попитат кой човек или бог е този Солон. Единичния към когото се обърнал в крайния си миг. Крез обяснил. Този мъдрец ме предпазваше от увлечението на гордостта и пр. Сега виждам колко е бил прав. ... и пр.

Кир се вслушал в тази мъдрост и освободил Крез.

УВЕРЕНИЕ което се основава върху твърди разсъждения, никога не се промени ДОРИ И КОГАТО ПРЕДПРИЯТИЯТА НИ СА ПРЕТЪРНИЛИ НЕУСПЕХ.

ФОРТУНА така казва едно нещо от друго, так съзирава на И-отдалечението които нямат никак общо и непрестанно така да ги нарежда, ве краи на едното да означава началото на другото.

В битката между Персей и Паул Тимл затъмнение. Спомнит си за същото стачало в битката между ледите и меду /?/. 3. знамение. Почва нещо НОВА. Тогава ПЕРСИЯ, сега РИМ.